

Offensieve eisen nodig

'Als je zegt dat het beleid van het kabinet niet deugt, als je realiseert dat je wordt geregeerd door de diktaten van nieuw rechts, kun je als kongres niets anders doen dan je verzet aankondigen. Wij zijn dat aan onze stand verplicht, tegenover honderdduizenden zwakkeren die van ons afhankelijk zijn.' Aldus AbvaKabo-voorzitter Jaap van de Scheur onder vrijwel algemene bijval tijdens het afgelopen FNVkongres. En hij sloeg met die woorden de spijker op z'n kop. Hetzelfde had hij op 8 oktober jongstleden in de vergadering van de bondsraad tijdens de behandeling van de notitie 'Arbeidsvoorwaardenbeleid 1985' nogmaals kunnen uitroepen, maar dan het woordje 'kongres' vervangen door 'bond'. Die oproep deed hij echter toen niet en de vraag is waarom niet.

Ondanks de geweldige inzet en het soms zeer creatief optreden van ambtenaren/trendvolgers en uitkeringsgerechtigden hebben de politieke verhoudingen niet erg geleden onder de aktiegolven van het najaar van 1983. Wel werd duidelijk dat rechts zich in deze crisis sterk kan maken en links - zowel vakbeweging als politieke partijen - sterk verdeeld is.

Defensieve eisen

Uit onder andere de interviews die *Solidariteit* publiceerde in nummer 4/5 van maart 1984 is gebleken dat over de doelstelling en eisen van de akties weinig verschil van mening heeft bestaan. Ook niet met de andere bonden en groepen uitkeringsgerechtigden waarmee de akties gevoerd zijn. Op zich genomen was dit niet zo verwonderlijk. De gestelde eisen werden de bonden opgedrongen door de regeringskoalitie die autoritair de kortingsmaatregelen oplegde. Hierdoor werd de oppositie tegen het regeringsbeleid gevormd op defensieve eisen. Het betekende dat het voor de aktievoerenden vanaf het begin duidelijk was dat er weliswaar bij een eventueel kompromis ingeleverd zou kunnen worden, maar de mate waarin dat zou gebeuren bepaald werd door de kracht van het gepleegde verzet. Dat laatste is met name duidelijk geworden in de loop van de akties. De bondsleidingen stelden grenzen aan het verzet. Sommige akties werden 'wild' verklaard en ook werd met nadruk uitgesproken dat uitspraken van rechters en de Tweede Kamer gerespekteerd zouden worden. Hierdoor werd een deel van de uiteindelijke uitslag bepaald.

Amsterdams platform snel ter ziele

Tegen het einde van de akties kwam in Amsterdam een platform tot stand waarin politieke partijen en aktiekomitees vanuit de vakorganisaties en uitkeringsgerechtigden verzameld werden. De grondslag van dit platform was de gezamenlijke overtuiging dat de ontwikkelde solidariteit bewaard moest blijven en dat de verdere gevolgen van het regeringsbeleid met doorgaande akties bestreden dienden te worden.

Na de door het platform georganiseerde manifestatie van 29 november bleek dit samenwerkingsverband echter

krachteloos te zijn. Ook hier wreekte zich de ontwikkelde defensieve lijn: reageren op aanvallen, maar niet zelf tot de aanval overgaan. Dit werd ook veroorzaakt door het enerzijds verleggen van het initiatief naar de deelnemende politieke partijen en het anderzijds onderschikken van het platform aan de plaatselijke PvdA-politiek met medewerking van 'klein links'. Zo stierf het platform na enkele maanden een snelle dood.

Naar offensieve eisen

In de voorbereiding op de akties van 1983 heeft de delegatie van Amsterdam in de bondsraad van de AbvaKabo een belangrijke rol gespeeld. Zij heeft onder andere konsekwent geijverd voor het totstandbrengen van de verbinding met de organisaties en groepen van uitkeringsgerechtigden. Ook werden door haar optreden de akties niet beëindigd, maar opgeschort.

De ledenraad van de AbvaKabo Amsterdam probeert die druk erop te houden. Op voorstel van de groepen 'gemeentelijk vervoersbedrijf' en 'openbare werken' kreeg de delegatie naar de bondsraad drie moties mee. De inzet daarvan was tot een offensieve opstelling van de AbvaKabo te komen. In één motie werd het voorstel van Rietkerk tot beknotting van het stakingsrecht voor ambtenaren afgewezen. De andere twee hadden betrekking op de invoering van een 36-urige arbeidsweek, met ingang van 1 januari 1985, volledige herbezetting en behoud van koopkracht. De moties werden door de bondsraad overgenomen, met dien verstande dat het behoud van de koopkracht werd vervangen door behoud van inkomen. Een verzwakking van onze bedoelingen, maar toch kan men konstateren dat ook de bondsraad inziet dat er eigen eisen aan de minister gesteld moeten worden om te voorkomen dat er door de regering - en niet in de laatste plaats door de eigen achterban - over de bond heen gelopen wordt. In de vergadering van de amsterdams ledenraad van 18 september werd de discussie beheerst door het verdeel- en heerskarakter van de 2,5 miljard die Rietkerk de ambtenaren en trendvolgers wil afpersen en door de moeilijkheden om tot eisen te komen die grote groepen ambtenaren/trendvolgers aangaan.

THEMA - RIETKERK DAAGT UIT TOT EEN NIEUWE HETE HERFST

Op 10 oktober werd in een extra ledenraad geprobeerd de patstelling te doorbreken via het aannemen van een motie van de groep 'gemeentelijk energiebedrijf', die het volgende inhoud:

- De afwijzing van de gehele bezuinigingsoperatie.
- De invoering van de 36-urige arbeidsweek, met behoud van loon en met volledige herbezetting.
- Het herstel van de prijscompensatie 1985; hierbij is aangekend dat de prijscompensatie onder geen beding als wisselgeld mag dienen in de onderhandelingen.
- Een snel onderzoek naar de mogelijkheden tot een gezamenlijke actie met de andere FNV-bonden over bovenstaande eisen en de aanval op het ziekgeld.

De reactie hierop van de bondsraad is op dit moment van schrijven nog niet bekend. Of er een nieuwe hete herfst komt, zal vooral daarvan afhangen. Marges in de bezuinigingen zijn er niet meer!

Kees de Jong
(lid AbvaKabo Amsterdam)

RET WIL VOOR EIGEN EISEN IN AKTIE

Op 23 oktober jongstleden had een ledenvergadering van de AbvaKabo bij de rotterdamse RET (openbaar vervoer) plaats. De opkomst was niet al te groot hetgeen volgens diverse aanwezigen te wijten was aan het feit dat de publiciteit van de vakbond over het regeringsbeleid tot nu toe erg mager is geweest. Vooral werd opgemerkt dat de bond niet

duidelijk genoeg gemaakt heeft wat é van vakbondszijde tegenover het regeringsbeleid staat. Bovendien waren de ongeveer honderd aanwezige leden van mening dat de AbvaKabo niet langer een defensief beleid moet voeren maar in de *aanval* zou moeten gaan. Dit houdt in dat de bond zelf eisen moet gaan formuleren in plaats van alleen maar het regeringsbeleid af te wijzen. Hierbij werd verwezen naar wat de IG Metall in West Duitsland heeft gedaan.

De discussies resulteerden in de aanname van de volgende moties:

1. Een 36-urige werkweek per 1-1-1985 met behoud van loon.
2. De arbeidstijdverkorting dient flexibel per bedrijf invoerbaar te kunnen zijn. Werknemers moeten per bedrijf het recht hebben om zelf de ATV in te vullen. In het ene bedrijf kan dit betekenen ATV per dag terwijl in het andere bedrijf voor arbeidstijdverkorting per maand gekozen zou kunnen worden. Met name voor de vervoersmensen bij de RET kan dit veel voordeliger zijn en bovendien levert het veel meer arbeidsplaatsen op omdat men dan niet een en ander weg kan moffelen in de roosters door middel van het wegschrijven van wat de directie 'inproductieve uren' noemt.
3. 100 procent herbezetting
Het vakbondsbeleid was erop gericht om prijscompensatie in te leveren voor arbeidsplaatsen om zo een bijdrage te leveren om het grote aantal werklozen terug te dringen. Als er geen arbeidsplaatsen gekreëerd worden maar alleen ATV heeft het hele vakbondsbeleid geen zin.
4. Het totale regeringspakket gericht tegen ambtenaren, uitkeringsgerechtigden en trendvolgers moet van de tafel.

De aangenomen moties zullen naar de afdelingsledenraad AbvaKabo Rotterdam gestuurd worden.

Tevens sprak de vergadering nog uit dat wanneer de vakbond met deze eisen de onderhandelingen ingaat de aanwezigen bereid zijn daarvoor ook in actie te gaan.

Carolien Tuithof
(AbvaKabo Rotterdam)

